

Władysław Łosiński

Świelubie, pow. Kołobrzeg

Informator Archeologiczny : badania 1, 289-290

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

poszczególne obiekty określono jako:

a/ grodziska wczesnośredniowieczne - 17. Brzeźno - 3, stan. 1 - 3; Gałowo, Godzimirz, Grąbczyn, Grzmiąca, Jeleń, stan. 1, Liszkowo stan. 1, Nosibądy stan. 2, Ostrowąsy, Rakowo, Sikory stan. 3, Sitno, Stare Koprzywno, Stare Wierzohowo, Wilcze Łaski.

b/ domniemane grodziska wczesnośredniowieczne - 5. Jeleń stan.2, Liszkowo - 2, stan. 2a, 2c, Sikory stan.2, Szoszecinek stan. 2.

o/ osady wczesnośredniowieczne - 3. Barwice stan.1, Szoszecinek stan. 1, Trzesieka.

d/ grodziska późnośredniowieczne - 4. Barwice stan. 3, Łomozewo, Nosibądy stan. 1, Wierzohowo stan. 1.

e/ domniemane grodziska późnośredniowieczne - 3. Piaseczno - 2, stan.1, stan. 2, Wierzohowo stan.4.

f/ obiekty skreślone z rejestru grodzisk z pozostałościami osadnictwa późnośredniowiecznego-1. Uniemino.

g/ obiekty skreślone z rejestru grodzisk bez pozostałości osadnictwa - 3. Bolegorzyn, Bugno, Chwalimie.

h/ obiekty bez lokalizacji nie zidentyfikowane w terenie - 3. "Grabow" - brak nazwy polskiej, Mieszkańki, Stary Chwalim.

Ponadto na zapleczu grodzisk odkryto 59 stanowisk otwartych, w większości wczesnośredniowiecznych.

Ś W I E L U B I E ,
pow. Kołobrzeg

Zakład Archeologii Wielkopolski i Pomorza IHKM PAN

Badania prowadził dr. Władysław Łosiński, finansował IHKM PAN.

Badania o charakterze systematycznych prac wykopaliskowych prowadzone były w ramach badań nad wczesnośredniowiecznym zespołem osadniczym w Świelubiu i Bardach. W roku bieżącym objęły: omentarzysku kŹrhanowe, składające się z powyżej 100 mogił, datowane importami skandynawskimi i ceramiką na IX w.n.e..

Przebadano 9 kurhanów. Wystąpiły wyłącznie groby ciałopalne w postaci płam spalenizny górą kopulasto ukształtowanych, usytuowanych w centralnych częściach mogił, na poziomie pierwszym. Czasami kości składano obok płam spalenizny bądź w jamie, bądź w naczyniu.

Inwentarz: Brązowe fibule skandynawskie: 2 żółwiowate, 1 - trójramienna, paciorki szklane, z kamieni półszlachetnych, przęśliki gliniane, przedmioty żelazne m.in. okucia, gwoździe i nity. Ceramika wykonana na kole i ręcznie lepiona, ornamentowana i pozbawiona zdobnictwa.

Badania wskazują na daleko zaawansowany proces polaryzacji w strukturze społecznej grupy użytkującej omentarzysko. Groby uboższe rozmieszczone są raczej na peryferiach badanej części. Omentarzysko wiązać należy z młodszą fazą zasiedlenia grodu w Bardach, punktu centralnego badanej komórki osadniczej.

Omentarzysko to jest pierwszym systematycznie badanym stanowiskiem tego typu o tak wczesnej metryce na Pomorzu Zachodnim.

T O M I C E ,
pow. Dzierżoniów

patrz neolit